Bəhmən VƏTƏNOĞLU

Darıxdım

Axşam da qəribdi, mən də qəribəm,
Nələr ürəyimdən keçdi, darıxdım.
Zalım ayrılığın kamil ovçusu,
Ox atdı, sinəmi deşdi, darıxdım.
Nə kövrək saatdı, nə kövrək andı,
Nəfəsim təngidi, ürəyim yandı.
Kəpəzdən bir ələçim bulud boylandı,
Xəyal uzaqlara uçdu, darıxdım.
Qoy yazım varağı, qalmasın ağı,
Kim çəkər həsrəti Bəhmən sayağı.
Çox da müqəddəsdi Gəncə torpağı,
Kəlbəcər yadıma düşdü, darıxdım.

A dünya

Əzəldən nizamın, qurğun varıydı,
Biz də dolanırdıq mağıl, a dünya.
İndi milçəklərin fildən böyükdür,
Səni tarımar ol, dağıl, a dünya.

Yolların dumanlı, çiskinli, çənli,
Yüz yaşlı qocaya qurursan nənni.
Bülbül dinləyici, qarğa müğənni
İtibdir başından ağıl, a dünya.

Dırnağı ilişən zəli olubdu,
Ağıllı çevrilib dəli olubdu,
Hər gadaya baş əyməli olubdu,
Vətənoğlu kimi oğul, a dünya.

Əyə bilməz

Aqil insan hədər çəkmə cəfanı,
Tanrı ucaldanı el əyə bilməz.
Yığılsa bir yerə yüz min pəhlivan,
Çırmasa meydanda qol, əyə bilməz.

Dönmə pak vicdandan, təmiz əməldən,
Söz sənindir, söhbət olsa əzəldən,
Doğru yol-ərkanı buraxma əldən,
Zərrə boyda haqqı, kəl əyə bilməz.

İnanma sevdiyi təkcə canandı,
Nə tək yerdi, göydü, nə asimandı.
Bəhmən özgə gözəlliyə heyrandı,
Onu al yanaqda xal əyə bilməz.

Belə sinə - belə sinə

Dağda qarı utandırır
Belə sinə, belə sinə.
O sinənin üstdə üzüm
Belə sinə, belə sinə

Məcnuntək üryan olmağa,
Yolunda giryan olmağa.
Nə var ki, qurban olmağa,
Beləsinə, beləsinə.

Təbib naşı, Bəhmən xəstə,
Dərd artırır dəstə-dəstə.
Dağlar çəkdi sinəm üstə
Beləsinə, beləsinə.